

Maria. Ante fores stantē dubitas admittere famā. Modo pec-
 co. Plau. Quid tandem admissi pater? Hic admissi ues, a qui-
 bus auguria capiunt, et admissarius equus appellatur, qui
 ad sobolem procreandā equae adiungitur. intermitto, quod est te-
 pus omittio. a quo intermissio. Cic. Et si ego id tempus intermi-
 serā potius, quam omiserā. Quint. Cumque id sine intermissio-
 ne prosequeretur discessit. Omittio praeterea, a quo omittio.
 Permittito interdū concedo. tolero. ut permittite me parūper quiesce-
 re. interdū imitto, inuito. ut equū concitatū ad hostiū permittit ac-
 em. a quo permittio hoc est indulgentia. Praetermitto omittio, a quo
 praetermissio. Transmittito, modo transseo. Trajicio ut trasmissit flu-
 men, hoc est traiecit. Vir. Trajiciunt cursu atque pos, atque agmē
 na cerui Puluerulēta fugā glomerant. Modo mitto. Apuleius.
 Quo audito puerū ad eum transfudit. Ab hoc transfusio, hoc
 est traiecit, tras fretatio, transfusus. Amitto, pdo. Vir. Amissam
 classem socios a morte reduxi. a quo amissio. Demitto, deor-
 sum mitto. Plyn. Demissioque in puteū sionculo alitudinē aquae
 demensus est. a quo demissio, et demissum, humile. Apule. Et
 pueri quaedā uoce demissa praefatus est. Et demisse aduerbiū,
 humiliter. Emitto, extra mitto, ut gregem emittit. Hinc emitti ē
 carere equi dicitur. a quo emissio. et emissariū locus, per quem
 aqua ē lacu, aut stagno emittitur. Suet. fecit et emissariū faci-
 ni lacus, portuumque ostensum. Praemitto, ante mitto. A quo praem-
 issio. imitto, modo itromitto, modo in longitudinē produco. Vir.
 Respicimus dira illuuiet, immittitque barba, hoc est promissa, a
 quo immissio. itromitto notā significationis, a quo itromissio.
 Summitto, inclino. supdo. suppono. Lucil. Summittas alios, si quos
 posse censeas. modo demitto. Vir. Pasce, ut ante, boues pueri, sum-
 mittite taurus. idē. Tu modo quos in spem statuas summittere gen-
 ti. Hinc summissum humile dicimus. Cic. Neque summissum ni-
 mis, neque se nimis effere. Vir. Summissi petimus terrā, et
 uox fertur ad aures. Ab hoc summissio. et summissae aduerbi-
 um. Dimitto aliqui mitto. Idē. Equidē plitiora certos dimittit.
 Hinc dimissoriae literae (ut Modestino placet) uocatae, quae per eas
 causa ad eum, qui appellatus est, mittitur. Nonnunquam do. Virg.
 Dimissis ab Ioue gentis uoia. Quādoque permittio, et i potestate
 do. Cic. Tu annui consules, tu dimissi populi fasces. Plerumque re-
 linquo. idē. Cū exercitum nō tam tueri, quā uel tradere, uel amitte-
 re cogitaret. itē porri quo, produco. Varro. cū ēt Thais Menan-
 dri tunc dimissam hēat ad talos. Saepē ēt demitto, hoc est de-
 super mitto. Vir. Dimissum lapsi per funem. Sall. Cū strepitū
 dimissum uictoriae simulachri. Hinc dimissum aliqui pro abie-
 cto usurpamus. Cic. Timido aīo. humili. dimisso. idē. Non est
 ausus elate, et ample loqui. humiliter, dimissis; sentire. Aliqui
 pro humili, ac miserabili. Vir. Deiecit uultū, et dimissa uoce
 locuta est. Remitto, quod modo significat relaxo. Vñ remittere ar-
 cam. remittere animū dicimus. Cic. Quae uero. nō quibus inten-
 dam animū rebus, sed quibus remittit. Hinc remissio, relaxa-
 tio animi dicitur. Modo concedo, permittio. Vir. Manibus, et ane-
 ri, si qua est ea cura remitto. Nonnunquam mitto. Lucil. Cohibet
 domi maestas se Albinus, quod repudium filiae remisit. Aliqui re-
 tro mitto. Plau. Munera accipit frequēs, remittit nunquam. Ab
 hoc remisse aduerbiū deducitur, quod modo humiliter signifi-
 cat. Sallu. Pauca timide, remisitque locutus, abscessit. modo lae-
 te, et uelut remisso, hoc est relaxato animo. Cic. Quis unquam
 praeter hunc traqueas penē comice, tristis, remisit. Comitto, quod
 modo est coniungo. Vir. Delphinum caudas utero comissa lu-
 porū. Vnde nebularū, et aliorū huiusmodi iuncturae commissi-
 ra dicuntur. et committile, compositum. modo dono, relinquo.
 Cic. is calaniatores opposuit, qui illā hereditatem ueneri Ery-
 ane commissam esse dicerent. Nonnunquam pecco delinquo. Vir.
 Quid meus Aeneas in te committere tantum, Quid Troes potu-

re interdum credo, comendo. Teren. Quem lupo comisisti. idē
 Nec satis digna, cui committas primo partu mulierem. Cicero.
 Quā diu res pub. per eos gerebatur, quibus seipsa commiserat.
 Hinc fideicommissarij dicti, quorum fidei ultimarum uolunta-
 tum executiones commendantur, quae fideicommissa appellan-
 tur. et actus ipse fideicommissio. Quandoque initio inchoo.
 Sallustius. Quibus dictis mox praelium commiserat. Virg. Et
 tuba commissos medio canit aggere ludos. Elegantissime etiam
 committo pro factio accipitur sequente semper ut, uel simili di-
 ctione, capiturque semper in malam partem, et negotiationem re-
 quirat. Cic. Non committas, ut dicendum sit, non putarā. idē.
 Nihil tibi esse committendum considerare debes. quamobrem
 eorum, quos laudas, te non similem praebearis. Postremo manus
 mitto. a quo manusmissor. manusmissus, manusmissio. de qui-
 bus supra diximus. O. O aliquādo uocandi aduerbiū est.
 Virg. O regina nouam cui condere Iuppiter urbem. Aliquā-
 do optandi. idem. Assis. O placidus. Aliquando indignandi.
 Cicero. O tempora. o mores, o paterni generis oblite, materni
 uix memor. Nonnunquam admirandi, ut hoc loco, et apud Per-
 sium. O curas hominū, o quantum in rebus inane est. Quā-
 doque interiectio est dolētis. Cicero. O me miserum, o infelicem.
 Aliquoties exultantis affectum exprimit. Virg. O mihi sola
 mei super Aethnaeactis imago. idem. O felix, si te tua Roma ui-
 deret. Et aliquando cum nominatiuo, aliquando cum accusa-
 tiuo, aliquando cum uocatiuo iungitur. Sed cum uocandi aduer-
 biū est, semper cum uocatiuo. item quando optandi est ali-
 quando cum si, aliquando, cum utinam iunctum inueni-
 tur. Ouidius.

O utinam tunc cum laedemona classe petebat.
 30 O brutus infans esset adulter aquis. Persius. O si
 Ebulia patrum praclarum finis. O si
 Sub rastris crepet argenti mihi serua dextro.

PRONVS. Sponte sua ad certandum inclinatus, quod
 huic animali accidere solet aduersus minores feras, uel pro-
 nus inclinato cornu. Pronus proprie inclinatus dicitur, ut na-
 tura ad malum pronus sumus. Virgilius. Frange manu telum
 Phrygi praedonis, et ipsum pronum sterne solo. Poetae ta-
 men aliquando pronū pro uicario usurpant. Sicut altum pro
 eo, quod longe positum est. idem. Ventis que uocatis Prona pete
 maria, hoc est litori uicaria. A pronus fit aduerbiū prone.

EXARSIT. Exarduit. Ardere proprie concremari
 est. idem. Namque uolans liquidis in nubibus arsit harundo. Sed
 quia quae ardent, etiam fulgorem reddunt, Ardere aliquan-
 do pro fulgorem reddere usurpatur. idem. Ardebat murice
 Lena item pro festinare, quia quae ardent celeriter absumentur. idem. instant ardentes Tyrii pars ducere muros, Moli-
 ri que arcem. Praeterea quia quae ardent, calent, et in proxi-
 ma quaeque feruntur, atque hoc idem irati faciunt, Ardere etiam
 pro irasci accipitur, ut hoc loco. et apud eundem Virgilium.

50 Proxima quaeque mentem gladio, latumque per agmen, Ardens li-
 mitem agit, ferro te Turne superbum, Caede noua quae res-
 item pro consumi. Cicero. Quoniam nimio uidendi te desy-
 derio ardebam. Et pro optare. Plynus. Ardeo te uidere. Virg.
 lius. Patrieque mori pro maenibus ardent. et pro impatienter
 amare. idem. Formosum pastor Corydon ardebat Alexim.
 Ardentem etiam aliquando candidum dicimus a candore
 flammæ. idem. Ardentesque auertit equos in castra. item ar-
 dens ingenium acutum, quod instar ignis omnia penetret. Si-
 cut ē contrario se genē hominem dicimus tardū, quasi sine igne
 60 a quo se gnities, quae et se gnita dicitur, et modo tarditatem
 ac pigritiam, modo infocanditatem significat. Teren. Enimue
 ro Daue nihil loci se gnitiae, atque se cordiae. Plyn. Hinc negligen-

tia cultorum hinc a gyrorum se gñitias, hoc est sterilitas. Virg. Segnisq; horretet in aruis ardius. se gñis, hoc est inutilis. in-foecundus. Legitur etiam se gñitas pro se gñitia. Cicero. Et quādo de imprudentia diximus castigemus etiā se gñitatem. se gñiter quoq; aduerbium inuenitur, hoc est tarde. Ardeo quando pro impatienter amo accipitur, modo cum accusatio, modo cū ablatiuo coniungitur. Vir. Formosum pastor Corydon ardebat Alexin. Horatius. Nō aliter Samio dicunt arsisse Batillo Ana creonta Teium. Ab ardeo fit compositum per ardeo. Et ex ardeo. Præterea derivatiua ardius, hoc est molestus. incommo- dus. intractabilis. a quo aduerbium ardue, hoc est difficul- ter. et arde a uis, quasi ardua, quoniam ardua, hoc est alta uo- lando petit, Et significat tempestatem. A græcis appellatur i podios. Tam alte uolat, ut humanum fugiat uisum. Lucan- nus. Quæq; ausa uolare ardea. Virg. Atq; altam supra uolat ardea nubē. Per diminutionem ardeola uocatur. Tria earum genera tradit Aristoteles. Leuco ab albedine ita dictum. Aste- rias a fulgore astrorum Et pellos ab aduerbio πῖλος, qđ propē significat, quoniam hoc tertium non ita in altum uolat. Hi in coitu anguntur. Mares sanguinē quoq; uociferādo ex ocu- lis profundunt, nec minus ægre pariunt grauidæ. Ab ardeo- la ardilio deducitur, sicut a stella stellio, a tabella tabellio. Est autē ardilio homo ingetus, Et huc, atq; illuc semper uolitans. saliens. manus iactans. togam modo deiciens, modo reponens, et omnibus negotijs sese immiscens, qualem fuisse Malliū Surra legimus, quē uenuste deridens Afer satagere dixit. Item Atta- lum, ad quem sic scribit Martialis.

Declamas belle, causas agis Attale belle.
Historias bellas, carmina bella facis.
Componi belle mimos. Epigrammata belle.
Bellus grammaticus, Bellus es Astrologus.
Et Belle canas, Et saltas Attale belle.
Bellus es arte lyrae, bellus es arte pile.
Nil bene cum facias, facis attamen omnia belle.

Vis dicā qui sis? magnus es ardilio. Præterea Aferū, in- quē similiter inuehitur idē Martia. propterea, eū acerbius in- crepans, quod senex erat, in quo turpius esse constat hoc uitii. Conditum cum tibi sit iam sexagesima messis,
Et facies multo splendet alba pilo,
Discurris tota uagus urbe, nec ulla cathedra est,
Quo non mane feras irrequietus aue.

Et sine te nulli fas est prodire tribunō,
Non ceter officio consul uterq; tuo.
Et sacro decies repetis palatia cliuo,
Saturnioq; modos, parthenioq; sonas.
Hoc faciant sane iuuenes. deformis Afer.
Omnino nihil est ardilione sene.

Ab ardeo et fit ardēs, hoc est uehemēs. ardētior. ardētissimus. Et aduerbia ardēter. ardētius. ardētissime. (Et ut quibusdā pla- cet) Ardea oppidū Latij a Danae Persei matre. Vel (ut alij uo- lunt) a Dauuo Pilunnij filio conditum, a feruore regionis ita appellatum. Martia.

Ardea solstio, pestanaq; rura petantur.
Quiq; cleonæo sydere feruet ager.
Cum tyburinas damnet curiatus auras
Inter laudatus ad stygii missus aquas.

Huius incolæ dicunt ardeates. IN IRAS. In iram. Plu- ralem numerum posuit pro singulari, ut mos est poetarū. irā definiunt esse libidinem puniēdi eius, a quo iniuria offensis su- mus. Ab ira irasor fit. a quo iratus. iracūdus. iracūdia. Dif- fertq; iratus ab iracūdo, qđ iratus est, qui ex aliqua re laessus- tus excanduit. iracūdus, qui ex quacūq; etiā parua causa mo-

uetur ad irā. Sicut ebrius, qui nimio potu alienatus est mente. Ebriosus, qui saepe fit ebrius. Sic ira ab iracūdia differt, quem admodū ebrietas ab ebriositate. illa enim ex causa, hæc e mo- ribus sunt. Terentius. Ut senis essem ultus iracūdiā, aliqd cor- rasissem. Ab iratus fit aduerbium irate, hoc est per irā. Ab ebri- us fit uerbū inebrius. Cuius passiuū est inebrius, Et ebriose ad uerbū, qđ significat ad similitudinē ebrii. Sobrius, qui in abo, ac potu tem perās est, quasi sine ebrietate. A quo sobrietas. et so- brie aduerbū. Sobrius etiā dicitur, qui nō est actu ebrius. Vñ non sobrius pro ebrius accipitur. Martia. Et nō sobria uerba sub- notasti. item ebriolo uerbū, qđ est ebriū facio, quod Et ebrius di- citur. A quo ebriatus. Laberius. Ebriolati mentē hilarā arri- piunt. idem. Homo ebriatus somno sanari solet. CVI TAV- RVS ERAT PILA. Magnitudinē, ac ferocitatē Rhi- nocerotis exprimit, qui perinde taurū cornu iactabat in altū, ut tauri iactare pilas solebant. Mos qui ppe erat obijere pilas tauris, quibus irritarentur. Martia.

Qui modo per totā flammis stimulus arenam
Sustulerat raptas Taurus in astra pilas.

Ad hūc usum ē stramine olim formare soliti sunt et in huma- nā specie imagines, postea pilas ē uestibus in globū collectis, præsertim purpureis, quo colore magis bellæ irruatur. Ouid.
Haud secus ex arsit, quām arce taurus aperto,
Cum sua terribili pēit irritamina cornu,
Phœniceas uestes, elusaq; uulnera sentit.

Pila instrumentum lusorium est rotundū ad similitudinē sphæ- ræ, quo ludo graues quoq; Et magni uiri delectati sunt. Scæ- uola optime pila lusit, atq; ad hoc diuertit uel animū forensi- bus negotijs fatigatū transferre solitus est. Augustus post uictoria bella exercitatioibus tam pedestribus, equorūq; et armorū dimis- sit ad pilā se trāstulit. idē pmulti alij fecerūt. Plau. Deus nos uti pilas homines iactat. Quatuor pilarū genera sunt. Est pi- la trigonalis omnīū minima. prædura. firmo pilo plena, a quo pila nomē habet. fluētina nūc uulgo dicta, qđ fluētina huius- modi pile optime fiūt. Trigonalis autē uocata est a trigone, qui locus erat in thermis triquetra, hoc est triangulari figura, quā græci τριγωνος uocāt. Ad huiusmodi pile lusum ædifi- catus, Et paruo calore tepidus teneri per hyemē solitus, ne exu- ti ad ludendū homines statim rigore conciperēt, ne ue ludēdo exerciti nimis aestuaret, mittitur pila ad unū angulum, ita ut utriq; parietem contingat, redditur nō minus sinistra quā dex- tra manu. miramq; corporis agilitatē requirit. Martialis de lo- co. Seu lentū ceroma teris, tepidumq; trigona. idē. Captabit te- pidū dextra, leuāq; trigonē, imputet acceptas ut tibi sepe pi- las. idē de pila trigonali. Si me nobilibus scis expulsare fini- stris Sum tua si nescis, rustice redde pilā. Est pila paginica a pagis, hoc est uillis ita dicta, qđ paginā ea uterentur. hæc gros- sior est, laxiorq; Et pluma plena, nec ad lusum tam agilis, ut quæ nec tā leuis est, nec iactata facile resilit. idē. Hæc quæ dif- ficilis terget paginica pluma folle minus laxa est, et minus ar- cta pila, quasi dicat. est laxior quā pila trigonalis, Et ar- ctiior, firmiorq; quā folliis. Nam folliis tertium pile genus est. Hic ex pelle fit, spiritūq; inflatur. grossior ceteris, sed non multo grauior. pu gno redditur, non palma, ut reliquæ pile. a flatu nomen habet, quia spiritu ut diximus impletur, siue quod ueteres follem pellem dicebant. Et per diminutionem fol- liculum. unde folliculare pars remi appellatur, quæ folliculo- tecta est. a quo uix follicularis uocata est. itē follem siue folli- culum utrē nominabant, quæ nihil aliud est quā pellis fla- tu plena. item instrumentum quo attrahitur uēus atq; emittitur ad ignē excitandum. Muliebrem quoq; folliculū dicebāt, quā uulua, siue locus, siue uterum appellare supra docuimus. hoc